

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

III kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-150-00

Druk nr 2392

Warszawa, 17 listopada 2000 r.

Pan

Maciej Płażyński

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 31 ust. 3b Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczony na język polski, fragment przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Projekt**U S T A W A****z dnia****o zmianie ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych.****Art. 1.**

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 60, poz. 702) w art. 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Powiernik i jego zastępca powinni posiadać obywatelstwo jednego z państw członków Unii Europejskiej, wykształcenie wyższe i dawać rękojmię rzetelnego wykonywania nałożonych na nich obowiązków.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

U Z A S A D N I E N I E

Rozwój polskiego systemu bankowego oraz konieczność implementacji prawa wspólnotowego do polskiego systemu prawnego powodują, że niezbędne staje się wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych.

1. Obszar negocjacji.

Zmiana w ustawie o listach zastawnych i bankach hipotecznych dotyczy stanowiska negocjacyjnego w obszarze „Swoboda świadczenia usług” pkt 2 Bankowość.

2. Zobowiązania wynikające z Narodowego Programu przygotowania do Członkostwa w Unii Europejskiej (NPPC).

Proces harmonizacji prawa w dziedzinie usług finansowych z prawem wspólnotowym trwa w Polsce od kilku lat. Jego celem jest dostosowanie dotychczasowych przepisów prawa do wymogów Wspólnoty Europejskiej, jak i poszerzenie zakresu usług finansowych dostępnych w Polsce o nowe, dotychczas nie istniejące lub nie stosowane instrumenty.

Zmiany dotyczące ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych są częścią priorytetu 3.1 HARMONIZACJA POLSKIEGO PRAWA BANKOWEGO Z PRAWEM WSPÓLNOTOWYM.

3. Uzasadnienie szczegółowe.

Zgodnie z treścią art. 52 i 59 (43 i 49 w wersji skonsolidowanej) Traktatu o utworzeniu Wspólnoty Europejskiej przepisy prawa w poszczególnych krajach członkowskich nie powinny zawierać ograniczeń dotyczących wymogu posiadania obywatelstwa.

Zgodnie z brzmieniem Stanowiska negocjacyjnego w obszarze Swobody świadczenia usług projekt ustawy zawiera propozycję zniesienia dla obywateli państw członków Unii Europejskiej obowiązku posiadania obywatelstwa polskiego przez powierników i ich zastępców, który jest obecnie zawarty w art. 27 ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych.

4. Uzasadnienie terminu wejścia w życie projektowanych zmian.

Termin wejścia w życie ustawy zapewni, z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, pełne wdrożenie do prawa polskiego norm europejskich w dziedzinie bankowości hipotecznej.

5. Skutki budżetowe.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje negatywnych skutków dla budżetu państwa.

11-18-iw

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

Cezary Banasiński
Podsekretarz Stanu

Skr. Min. CB./ 309 /2000/ PC

Warszawa, 15 listopada 2000 r.

Pani

Jolanta Rusiniak

p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Szanowna Pani Ministrze

Z upoważnienia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, przekazuję uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych.

Z pozdrowieniami

PODSEKRETARZ STANU

Cezary Banasiński
Cezary Banasiński

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
USTAWY O ZMIANIE USTAWY O LISTACH ZASTAWNYCH I BANKACH
HIPOTECZNYCH**

Projektowana zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r o listach zastawnych i bankach hipotecznych ma na celu dostosowanie prawa polskiego do prawa Unii Europejskiej. Polega ona na dostosowaniu ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych w zakresie niedyskryminacji ze względu na narodowość w dziedzinie swobodnego świadczenia usług. Nowelizacja odnosi się bezpośrednio do przepisów Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a mianowicie artykułów regulujących swobodę przepływu usług, czyli art. 43 i art. 49 oraz do artykułu 12 zawierającego zasadę niedyskryminacji ze względu na narodowość.

Proponowana nowelizacja umożliwi pełnienie funkcji powiernika lub jego zastępcy w bankach hipotecznych przez osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego. Krąg osób został ograniczony do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

Stanowisko Negocjacyjne Polski w obszarze „Swoboda świadczenia usług” oraz Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa w priorytecie „Swoboda świadczenia usług” zawierają zobowiązania do zniesienia wymogu obywatelstwa w ustawie o listach zastawnych i bankach hipotecznych do końca roku 2002. Zgodnie z tymi zapisami projektowana zmiana wejdzie w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

W konkluzji należy stwierdzić, że ustawę o zmianie ustawy listach zastawnych i bankach hipotecznych należy uznać za ustawę dostosowującą prawo polskie do prawa Unii Europejskiej.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW /^{SAK} 2000/DLE/AW

Warszawa, 13 listopada 2000 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo RM 10-150-00) o zmianie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o listach zastawnych i bankach hipotecznych pozwalam sobie wyrazić następującą opinię.

- I. Projektowana zmiana ma na celu zniesienie ograniczeń posiadania obywatelstwa polskiego w stosunku do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej przez powierników i ich zastępców, którzy są powoływani przez Komisję Nadzoru Bankowego do pełnienia w bankach hipotecznych funkcji kontrolnych.

II. Proponowana nowelizacja odnosi się bezpośrednio do przepisów Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (dalej Traktatu), a mianowicie artykułów regulujących swobodę przepływu usług, czyli art. 43 i art. 49 oraz do artykułu 12 zawierającego zasadę niedyskryminacji ze względu na narodowość.

III. U podstaw regulacji Unii Europejskiej leży swoboda przepływu usług i związany z nią obowiązek znoszenia ograniczeń mogących naruszać tę swobodę, w tym związanych z dyskryminacją ze względu na przynależność państwową. Zasada ta oznacza, iż wszelkie formy dyskryminacji ze względu na narodowość w zakresie świadczenia usług muszą zostać zniesione przez państwa członkowskie. Proponowana zmiana ma na celu zlikwidowanie sprzeczności prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej w kwestii niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo.

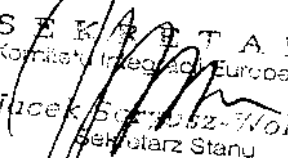
Swoboda zakładania przedsiębiorstw i świadczenia usług może jednakże podlegać ograniczeniom przewidzianym w art. 55 w związku z art. 45 i 46 Traktatu. Zgodnie z art. 55 państwa członkowskie nie są zobowiązane do znoszenia ograniczeń w zakresie działalności wiążącej się nawet przejściowo z wykonywaniem władzy publicznej. Traktat oraz żaden przepis wykonawczy nie definiuje pojęcia „wykonywania władzy publicznej”.

W związku ze specyficznymi funkcjami jakie spełnia powiernik (polegają one na bieżącej oraz długofalowej kontroli działalności banków hipotecznych pod kątem przestrzegania przez nie prawa; w razie dostrzeżonych nieprawidłowości powiernik ma możliwość wydawania bankom zaleceń) oraz fakt, iż jest on powoływany przez Komisję Nadzoru Bankowego, powstaje problem czy należy traktować jego czynności jako „wykonywanie władzy publicznej”. Zbliżony problem interpretacyjny rozstrzygany był w sprawie *Adrianus Thijssen v Cetroledienst voor de verzekeringen* (c-42/92), w której Trybunał Europejski wydał wyrok 13 lipca 1993 roku. Trybunał stwierdził m.in., że fakt powołania przez organ publiczny osoby do pełnienia określonej funkcji, nie przesądza wykonywania przez nią władzy publicznej. Według Trybunału istotniejszy, w kwestii wykonywania władzy publicznej, jest fakt posiadania kompetencji do wydawania decyzji. Organ, który jedynie zbiera i przekazuje odpowiednie informacje do organu podejmującego na tej podstawie ostateczne decyzje, nie „wykonuje władzy publicznej”. Należy stwierdzić, iż zalecenia wydawane przez powiernika nie mają charakteru decyzji. Wszelkie decyzje nadzorcze wydawane są przez Komisję Nadzoru Bankowego, która

może skorzystać z uprawnień nadzorczych, określonych przepisami Prawa bankowego oraz przepisami o Narodowym Banku Polskim.

Z analizy powyższego orzeczenia Trybunału oraz ze sposobu ukształtowania kompetencji powiernika w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych wynika, że powiernik w prawie polskim nie wykonuje władzy publicznej. Nie można więc w stosunku do niego zastosować wyjątku z art. 55 w związku z art. 45 i 46 Traktatu. Oznacza to tym samym, że do wykonywania funkcji powiernika w pełni odnosi się zasada swobody świadczenia usług, a projektowana nowelizacja spowoduje dostosowanie prawa polskiego do prawa Unii Europejskiej w tym zakresie.

- IV. Stanowisko Negocjacyjne Polski w obszarze „Swoboda świadczenia usług” oraz Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa w priorytecie „Swoboda świadczenia usług” zawierają zobowiązania do zniesienia wymogu obywatelstwa w opiniowanej ustawie do końca roku 2002.
- V. W konkluzji należy stwierdzić, że projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych o jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej
Jacek Szymasz-Wolski
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Rafał Zagórny
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Fragment Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (wersja skonsolidowana)

Artykuł 12(6)

W ramach stosowania niniejszego Traktatu i nie uchylając jakichkolwiek postanowień szczególnych w nim zawartych, wszelka forma dyskryminacji ze względu na narodowość jest zakazana.

Rada, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251, może uchwalić przepisy prawne zapobiegające takiej dyskryminacji

PRAWO PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ*Artykuł 43 (52)*

W ramach podanych niżej postanowień, ograniczenia w zakresie swobody prowadzenia działalności gospodarczej obywateli jednego z państw członkowskich na terytorium innego państwa członkowskiego będą stopniowo znoszone w ciągu okresu przejściowego. To stopniowe znoszenie będzie również stosować się do ograniczeń w tworzeniu agencji, oddziałów lub filii przez obywateli jednego państwa członkowskiego, którzy prowadzą działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.

Swoboda prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje prawo do podejmowania i prowadzenia działalności na własny rachunek, jak również do zakładania i prowadzenia przedsiębiorstw, zwłaszcza spółek w rozumieniu drugiego akapitu art. 48, na warunkach określonych przez przepisy ustanowione dla własnych obywateli przez państwo, w którym działalność ta jest podejmowana, z zachowaniem postanowień rozdziału odnoszącego się do kapitału.

USŁUGI*Artykuł 49 (59)*

W ramach podanych niżej postanowień, ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług w obrębie Wspólnoty będą stopniowo znoszone w okresie przejściowym w stosunku do obywateli państw członkowskich, prowadzących działalność w innym państwie Wspólnoty niż odbiorcy ich usług.

Rada, na wniosek Komisji działając kwalifikowaną większością głosów, może rozszerzyć zasięg postanowień niniejszego rozdziału na obywateli państwa trzeciego, którzy świadczą usługi i prowadzą działalność na terenie Wspólnoty.

